

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Allocutiones Sacræ, Svper Evangelia Dominicarvm totius anni

Jahoda, Johann

Pragæ, [ca. 1659]

Dominica XXIII. post Pentec: Virgines sunt immortales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51496](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51496)

DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN.

Virgines sunt immortales.

Non est mortua puella. Matt: 9.

Eccli. 41.

Mors, quàm amara est memoria tua homini pacem habenti in substantia sua!

O nimium crudelis & lava mors, quæ nullo discrimine fortis insignes & imos, ac æquo pulsas pedes pauperum tabernas, Regumq; turres! O barbarorum omnium immanissima mors, quæ carissimos divellis, conjuges separas, Parentes liberis, liberos parentibus orbas, regiones depopulas, civitates depascis, exercitus devoras, Academias desolas! *Xerxes ille Rex potentissimus, (verba sunt D. Hieronymi,) qui subvertit montes, maria constravit, cum de sublimi loco infinitam hominum multitudinem, & innumerabilem exercitum aspexisset, illacrymatu dicitur, quod post centum annos nullus eorum, quos tunc cernebat, super futurus esset. Et quomodo ego lacrymas tenere potero, dum de sublimi hoc suggestu, frequentem istam & florentissimam Auditorum meorum contemplor coronam? Vereor enim (& utinam vanus me luderet metus) vereor, ne forte post annos non dico centenos, sed quadragenos totus hic honorabilis numerus abeat in nullas oco. nullusque de presentibus sequens seculum à Christo decimum octavum vivendo attingat. Sed nihilne adversus tantam pestem remedium? ergo*

Contra vim mortis non crescit germen in hortis?

Nulla amplius in rerum natura datur arbor vitæ? Mori omnes debemus? Fuere equidem hactenus quàm plurimi, qui ut se redderent immortales, nullum non moverunt lapidem. Sinarum quidam Imperator ex antiquioribus (ut hoc studium Sinis perfrequens est) poculum impostorum arte præparatum habebat, quo exhausto immortalem se fore credebat, nec ulla ratione hanc sibi opinionem patiebatur evelli. Subinde primæ admissiois amicus, dum is vultum tantisper à poculo avertit, illud clam surripuit, & impigre exhaustit. Excanduit ad hoc factum supra recti honestique modum Imperator, jamque strictum ensẽ in amici illi adigere parabat, quod sibi immortalitatis poculum eripuisset. At hic intrepidus: exhausto, inquit, immortalitatis poculo, etiam vitam mihi eripi posse putas? Certè si eripi potest, nullum crimen admisi; neq; enim ego tibi immortalitatem eripui, sed fraude liberavi. Quibus dictis alter acquievit, & amici prudentiam, deterso errore, collaudavit. Longè magis insanivere, Cleanthes, Chrysippus, Zeno, Empedocles Philosophi, dum immortalitatis amore in Æternam insilierunt, ut nimirum, posteaquam repente disparuissent, ad Deos abiisse crederentur. Quos imitatus est Cleombrotus Ambraciotes, qui lecto Platonis Phædone

*Martinus
hijf. Sinica
Dec. 1.*

*Hieros: ep. 3.
ad Heliod.
in epitaph.
Neptoniani.*

done de animæ immortalitate, ut ad immortalitatem transfret, è muro se in mare dedit præcipitem. O præclaram immortalitatem, cui æterna mors annexa est! Tutiozem ego vobis hodie modum (si modò illo uti libuerit) suggeram, ubi probavero Virginitatem nunquam mori.

Probo autem primò autoritate ipsius æternæ veritatis, summiq; in omnibus scientijs Magistri, qui ad hodiernam Virgunculam à mortuis revocandam gratiosè ab illius Patre invitatus, respondit categoricè: *non est mortua puella.* Itanc verò, Magister bone, non est mortua, quæ sensum omnè amisit, quæ pro forma virginea cadavericam induit, quæ in atram sua clausit lumina noctem, quæ vultu sædum expalluit, quæ corpusculo toto obriquit, cui nulla ampliùs micat arteria, cor sine motu est, halitus nullus ab ore spirat? Profectò ubi hanc propositionem turba tumultuans audierit, à sanis, cachinnis & sibilis vix sese continebit. Et ecce, quod verebar, evenit; *nam deridebant eum*, inquit Evangelista, *scientes quòd mortua esset.* Sed ò generatio stulta & incredula, num vos magis, quàm veritatis Magister sapientis? num plus stupidis vestris sensibus, quàm dictis divinis credetis? Si infallibilis veritas negat puellam esse mortuam, igitur mortua non est, sed vivit. Et, ut rationibus vobiscum agam,

I.
Virginitas
est incorruptio.

Quomodo mori possit Virginitas, quæ ex conceptu suo essentiali est ipsissima incorruptio? Sicut enim corruptas vocamus, quæ Virginitatem suam prodegerunt, ita vice versa puellas & ado-

lescentes Virgines, appellamus *incorruptos.* Incorruptibilem autem esse, nonne idem sonat, ac esse immortalè; cum mors aliud nihil sit, quàm *viventis corruptio?* *Corruerat* in diebus Noè *omnis caro viam suam*, quando omnes erant *nubentes & nupti tradentes*: & idcirco veluti putentia cadavera aquis debebant obrui, ne totum aërem, & ipsum fortè cælum factore suo inficerent. Ipse verò Noëmus, utpote continens (nam totis propè quingentis annis caelebs mansisse videtur †) mergi non potuit, nec debuit. Et quamvis deinde ob conservationem generis humani, potiùs quàm ob voluptatem tori confortem acceperit; tamen diluvio durante ab ea se separare Deo jubente debuit; dictum enim est illi: *ingredere arcam tu & filij tui; uxor tua, & uxores filiorum tuorum tecum.* Cur separatim viri, separatim feminae ingredi jubentur? Respondet Damascenus: *ut cum castitate pelagus, & illud commune naufragium evitarent.* Quasi tam atrox tempestas in eos tantùm saevire non auderet, quos una castitas custodiret. E tribus illis illustribus Patriarchis Abraham, Isaac, & Jacob longissimè vitam produxit Isaac: Abraham enim vixit annos septuaginta, quinque supra unum seculum; Jacob centum quadraginta septem; at verò Isaaci *dies compleri sunt centum octoginta annorum consumptusq; atate mortuus est plenus dierum.* Quæ causa tam protractæ ætatis? quia Isaac majorem continentiam, quàm ceteri, servavit; fuit enim *monogamus, ceteri polygami*, inquit Eborensis sacrarum literarum interpret.

Mat. 24. 38

† cum esset quingentorum annorum, genuit Sem, Cham, & Iaphet. Gen. 5.

Gen. 6. 18.

Damasc. l. 4. de fide. c. 25.

Gen. 35. 29.

Franciscus Mendoza: in l. 1. Reg. c. 3. n. 10.

V. v. 2. Quid.

Quid si omnino nullam uxorem duxisset? Existimo ad hodiernam diem victurum fuisse, quemadmodum vivit Elias in paradyso, aut ubi ubi tandem adventum Antichristi expectans. Hic namque, ut docet Mediolanensis Antistes, quia nullius corporei coitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur, ideo mortem non appetit, ideo currum raptus est ad caelum. Et rursus alio loco: Helias, inquit, Angelis ducentibus raptus ad caelum est, & quadriga ignea impositus, quasi in quodam triumpho victor ascendit. Victor enim exierat, non gentium barbararum, sed secularum voluptatum.

Ambr. l. i.
de Virgin.

Serm. 87. de
Helisao.

Num. 25. 7

Petr. Da-
mian ep. 12.
ad Nicol.
Papam.

Aliqui opinantur Eliam non distingui ab illo celebri Phinees Aaronis nepote, qui tantus fuit pudicitiae zelotes, ut machos in ipso turpi actu pugione confoderit: videturque inter ceteros huic opinioni favere D. Petrus Damiani, dum in quadam epistola ad Nicolaum Papam recitans divinum illud de Phineea promissum: ecce do ei pacem faderis mei, &c. ita dixerit: pacem sui faderis Dominus illi dedit, quia sedata omni carnis molestia, vivere illum usque in finem Mundi in paradyso amoenitate constituit. Ipse siquidem est, nisi fallor, Helias Prophetas, qui videlicet igneis equis, & currum, Heliseo suspiciente, est translatus in caelum. Quod si illi obijcias, a tempore quo Phinees vixit, usque ad Eliae raptum sex integra secula cum annis viginti effluxisse, respondebit: jure, quia machis repentinam intulit mortem, tam anosa vita sortitus est longitudinem.

Quid de S. Joanne Evangelista ocello Domini dicam? nonne & is, licet juvenis pingatur, omnes suos colle-

gas aetate superavit, siquidem usque ad Trajani sceptras & fascas, hoc est, ad sexaginta & octo annos a Dominica Passione vitam produxit, velut alter Itac plenus dierum, ut vix inter discipulorum manus ad Ecclesiam deferretur? Et quamvis mori videri potuisset, cum in sepulchro seipsum ad quietem composuit, tamen probabilius tenet sententia, eum ab Angelis, aequè ut Eliam, in paradysum translatum, adeoque verificatum esse sermonem, qui quondam inter fratres exierat: quia discipulus ille non moritur. Unde illi tanta praed. Petro Apostolorum Principe prerogativa? in promptu causa est: Joannes virgo fuit, Petrus uxorem & filiam Petronillam habuit. Ex quo ostenditur, inquit Doctor Dalmata: virginitatem non mori, & dormitionem ejus transiitum esse, non mortem.

Hieron. de
Script. Ec-
cles.

Ioann. 21.

Hieron.

Magnorum Principum corpora solent ab obitu unguentis & opobalsamis condiri, ut saltem hac arte incorrupta servantur. Sic fuus Justiniani describens Poeta canit:

Thura Sabaea cremant, fragrantia
mella locatis
Infundunt pateris, & odore balsama
succo,
Centum alia species, unguentaq; mira
feruntur,
Tempus in aeternum sacrum servan-
tia corpus.

Corippus l.
3.

At verò virginitas, Doctoris melliflui testimonio, est sibi ipsi instar odoriferi balsami, quo condita cadavera incorrupta servantur, & quidem ita incorrupta, ut in eis nihil cadaverosi, sed mera vita appa-

Bern. ep. 42

appareat. Patuit in Sancta Virgine Cæcilia, cujus corpus post octingentos ab ejus Martyrio annos sub Clemente VIII. recentissimum est repertum. Patuit in S. Martino Turonensium Episcopo, cujus caro post mortem ut nix lucebat, inquit doctus Discipulus. Si causam quaras, respondebit: quia virginitatem servavit. Patet in S. Francisco Seraphico, qui etiamnum hodie totus integer, stans absque omni fulcro, & instar orantis manus & oculos in cœlum attollens visitur. Patet in S. Francisco Xaverio, qui ne quidem à viva calce potuit absumi. Patet in B. Catharina Bononiensi, quam viventi similem, sedentis situ videre qui volet, Bononiam adeat. Pulchrè D. Antonius Paduanus: cum omnes anima justa sponsa sint Christi, specialius tamen Virgines: quia sicut sponsus & sponsa sunt una caro, ita caro Virginum carni Christi verius se conformat, quam aliorum. Hinc sicut caro Christi non vidit corruptionem, sic nec caro Virginum.

in illud Domini dictum: in resurrectione neq, nubent, neq, nubentur, sed erunt sicut Angeli Dei, optimè ita argumentatur: si in resurrectione neq, nubent, neq, nubentur, sed erunt sicut Angeli; & hi profectò, qui virginitatem servant, Angeli sunt. Sunt autem Angeli non ex infimo quovis ordine, sed certe illustrissimi atq, nobilissimi. Volebat aliquando D. Joannes flexo poplite adorare Angelum, cum mox ab illo audijt: vide, ne feceris; conservus tuus sum; quasi diceret: sum tui similis, æqua utriusque conditio. Idcirco, quia similis simili gaudet, frequentissima est purissimis illis spiritibus cum Virginibus & castis conversatio, ad eos libentissimè divertunt, & ubi ubi lateant, nullo indice, tanquam ex odore deprehendunt. Sic diverterant ad domum Abrahamæ sitam in convalle Mambre, quin aliquis illis viam indicaverit. Cum tamen inde pergere vellent contra Sodomam, Ducem viæ habuerunt Abrahamum. Abraham, inquit Sacra historia, simul gradiebatur, deducens eos. Lippomanus legit: iter indicabat, ne viâ errarent. O res mira! quomodo ad unam Abrahamæ domum, in depressa valle occultatam, multiplici anfractu inviam, arbutis & virgultis repletam, & situ ipso inaccessam sine duce pervenerunt, & à tota Pentapoli regione amplissima, quinque magnificis urbibus conspicua, hominibus refertissima metuunt ne aberrerent? Dicit quidam, hoc ideo factum, quia una domus Abrahamæ casta erat; tota illa regio obscena; Angeli verò castos ubicunq, lateant, probè sciunt; obscenos ubicunq, spatientur, non agnoscunt. Circa

Matt. 22.

Apoc. 19.

Gen. 18.

San-

Discipulus
sermon. de
S. Martin.

II.
Virgines
sunt An-
geli.

2. Cor. 10. 3.

Gal. 5. 24.

Chrysol. ser.
143.

Basi. Selev.
de Virgin.

Quid quod Virgines non tam homines sint, quam Angeli, ac proinde ex hoc etiam capite immortales: nemo enim Angelum mori unquam vidit, vel audivit. An quia incorporeus est, mori ideo non potest? Sed & Virgines gloriantur: in carne ambulantes, non secundum carnem militamus, imò penitus eam crucifiximus cum vitijs & concupiscentijs. Quod ponderans D. Chrysostologus: semper, inquit, est Angelis congenita Virginitas: in carne præter carnem vivere, non terrena vita est, sed cœlestis. An quia Angeli nō nubunt, neq, nubuntur? sed neq, Virgines. Hinc Basiliius Selevcus

Sanctū Regni nostrī Indigetē, Virginē- que (liceat ita loqui) integerrimum Wenceslaum quoties Angeli visibiliter nō apparuerunt ! S. Cæcilia suprà nominatā tam erant familiares, ut ei organis canenti ventum folle cierent. S. Nymphæ Virgini Panormitanæ ob spretum connubium, Angeli fertum ex lilijs rosisq; contextum obtulerunt. B. Aloysius Gonzaga tam Angelo incedebat similis, ut hunc ab illo non distingueres : unde est illud epigramma :

Mat. Sar-
biev. in epi-
gram.

Angele, Gonzaga es, si pictas exuis
alas;
Si Gonzaga alas induis, Angelus
es.

III.
Sunt Dij.

Sap. 6.

Bonavent.

1. Reg. 25.

Hic jam fortè nimis multum dixisse videbor, si Virgines non tantum Angelos, sed planè Deos dixero : sed suffragatur mihi sapiens, dum ait: *incorruptio facit esse proximum Deo.* Quod de Virginibus ab eo intellectum existimat Doctor Seraphicus ita exclamans : *magnum revera quiddam ac preclarum. Virginitas est, quæ hominem incorruptibili Deo simillimum facit.* Eluxit hoc vel per umbram in quodam Phalti filio Laïs, cui fædifragus Saul filiam suam Micholem, quam antea Davidi desponderat, præter jus fasque tradiderat : eandem verò occiso Saule Isbofeth Davidi restituit : tulit eam a viro suo Phaltiel filio Laïs, sequebaturq; eam vir suus plorans. Vbi hoc in prinis notandum

est, quòd homo ille priusquam accipisset Michol dicatur Phalti, illā restituta cognominatur Phaltiel. Cajetanus inquit : *adjunctum est nomini ejus, nomen Dei El, quia nunquam cognovit Michol, intuitu Dei, eò quòd sciebat esse uxorem Davidis.* Sic quoque illa centum quadraginta quatuor millia, qui cum mulieribus non sunt coinquinati, habent nomen Dei scriptum in frontibus suis. Nec aliud sonat Elias, quam *Deus Dominus*, quasi qui propter virginitatem, non tantum apud homines, sed etiam apud Deum loco Dei haberetur. Hinc cum ad eum Dominus in sibilo aura tenuis subinde venisset, ita eum suaviter increpuit : *quid hic agis Elia ?* quasi dixisset, ut Hispanus Orator * explicat : *"hic vitam agis ? hic Virgo commoraris ? loco tam angusto circumscriberis, qui de Virginitatis privilegio debes mecum quodammodo ubiq; commorari ? divinum est, volare super pennas ventorum : quid hic agis Elia ? volatu Virginitatis. Sed etiamne alas habet Virginitas ? Habet enim verò plusquam aquilinas. Hæc enim est illa virtus, Augustino teste, qua nos super athera volando conducit. Atque ita cum aliquem Virginum de hoc Mundo abire videritis, nolite quæso dicere : mortuus est ; sed dormit, vel avolavit.*

Cajetan.

Apoc. 14.

3. Reg. 19.

* Escobar in Elia.

Augu. ser. 37. ad Fratres.

DOMI-